Lieta Nr.A42789609
143/AA43-0998-10/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 27.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *J.Č.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa pilnvarotajai pārstāvei *R.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.Č.* pieteikumu par Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.012-S/21-09 atcelšanu, sakarā ar *J.Č.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 23.martā Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka *J.Č.* (turpmāk arī – pieteicējs) plkst.11.24 Bauskā, Pilskalna ielā 2, virzienā no Brīvības bulvāra 1 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 310 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, nebija piesprādzējies ar drošības jostu un pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 38.5.punktu. Inspektors konstatēja, ka pieteicējs izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta otrās daļas 1.punkta pārkāpumu, un piemēroja naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2] Ar Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2009.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.012-S/21-09 (turpmāk arī – Lēmums) *J.Č.* apstrīdēšanas iesniegums noraidīts un lēmums administratīvā pārkāpuma lietā PB793220 atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Vadītājs pārkāpumam piekrita, paskaidrojumus nesniedza.

[2.2] Atbilstoši Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes informācijai 2009.gada 23.martā pieteicējam konstatēti 15 pārkāpumu uzskaites punkti. Ņemot vērā 2009.gada 23.martā konstatēto pārkāpumu, vadītājs varētu sasniegt maksimālo uzskaites punktu skaitu – 16, kuru dēļ

vadītājam tiktu piemērots vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu.

[2.3] Konstatējams, ka par apstrīdēšanas motīvu kalpo ne pārkāpuma būtība, kura pierādīta ar abu inspektoru vizuālo uztveri, bet gan iespējamā maksimāli reģistrējamo pārkāpuma uzskaites punktu sasniegšana.

[3] *J.Č.* iesniedzis tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā minēts, ka pieteicējs tika apturēts un inspektors paskaidroja, ka apturēšanas mērķis ir dokumentu pārbaude. Viņš paņēma vadītāja apliecību, tehnisko pasi, apdrošināšanas polisi, pēc tam aizgāja pārbaudīt tehniskās apskates uzlīmi. Tad atgriezās un pajautāja, kādu kravu pieteicējs ved. Viņš uzrādīja pavadzīmes. Tad inspektors jautāja, kāpēc pieteicējs brauc bez drošības jostas. Pieteicējs paskaidroja, ka atvienoja drošības jostu apstājoties, lai izkāptu no mašīnas, atvērtu furgona durvis un uzrādītu kravu. Bet inspektors neticēja un sastādīja protokolu. Paskaidroja, ka tas obligāti jāparaksta un, ja nepiekrīt, tad var apstrīdēt noteiktā kārtībā. Nekādas sarunas ar inspektoru nebija, par soda punktiem uzzināja tikai pēc mēneša, kad atnāca vēstule no Ceļu satiksmes drošības direkcijas.

[4] Paskaidrojumā tiesai Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde norāda, ka pietuvojoties abi inspektori pamanīja, ka automašīnas vadītājs nav piesprādzējies ar drošības jostu. Sakarā ar to inspektors apturēja minēto automašīnu un paskaidroja vadītājam pārkāpuma būtību. Vadītājs pārkāpumam piekrita. Parakstot protokolu, papildinājumus tam vadītājs nesniedza, bet mutiski jautāja inspektoram, vai par izdarīto pārkāpumu tiks piemēroti soda punkti. Saņemot apstiprinošu atbildi, vadītājs uztraucās par maksimālā punktu skaita sasniegšanu un teica, ka brauks uzzināt reālo stāvokli. Līdz ar to uzskatāms, ka, iesniedzot sūdzību tiesā, pieteicējs cenšas izvairīties no pienākošās atbildības.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.septembra spriedumu (turpmāk – Spriedums) *J.Č.* pieteikums noraidīts un Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmums Nr.012-S/21-09 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB 793220) atstāts negrozīts.

Spriedumā norādīti turpmāk minētie faktiskie apstākļi un argumenti.

[5.1] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[5.1.1] 2009.gada 23.martā Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB 793220.

[5.1.2] 2009.gada 9.aprīļa iesniegumā pieteicējs norāda, ka viņš brauca ar drošības jostu un atvienoja to apstājoties, lai izkāptu no mašīnas un atvērtu kravas furgona durvis, un parādītu inspektoram kravu.

[5.1.3] 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā jaunākais inspektors *A.M.* norāda, ka 2009.gada 23.martā ap plkst.11.24, dežurējot Bauskā, Pilskalna ielā, kopā ar inspektoru *A.J.*, no Brīvības bulvāra brauca automašīna

Mercedes Benz Sprinter ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*. Vadītājs pie stūres atradās, nepiesprādzējoties ar drošības jostu.

[5.1.4] 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā jaunākais inspektors *A.J.* norāda, ka 23.martā strādāja Bauskā, Pilskalna ielā. Ap plkst.11.24 pamanīja, ka no Brīvības bulvāra puses brauc automašīna Mercedes Benz Sprinter ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuras vadītājs nebija piesprādzējies ar drošības jostu, par ko vadītājam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un uzlikts sods Ls 20. Pieejot pie vadītāja, lai iepazīstinātu viņu ar protokolu, vadītājs protokolu izlasīja un pārkāpumam piekrita, pēc tam uzdeva jautājumu, vai par šo pārkāpumu nav soda punkti. Inspektors paskaidroja, ka viens. Tad vadītājs teica, ka viņam jau ir 15 punkti, tagad būs 16 un viņam ņems nost tiesības. Tad aizbrauca projām noskaidrot sīkāk.

[5.1.5] Izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas informatīvās sistēmas 2009.gada 17.aprīlī apliecina, ka pieteicējam reģistrēti 15 pārkāpumu uzskaites punkti.

[5.2] Pārsūdzētajā lēmumā pieteicējs saukts pie atbildības par LAPK 149.^{4}panta otrās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa konstatē, ka LAPK 149.^{4}panta otrajai daļai nav atsevišķu punktu. Pati LAPK 149.^{4}panta otrā daļa paredz, ka par nepiesprādzēšanos ar drošības jostu vai aizsprādzētas aizsargķiveres nelietošanu, kā arī tāda pasažiera vešanu, kurš nav piesprādzējies vai kuram galvā nav aizsprādzētas aizsargķiveres, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 23.martā plkst.11.24, vadot automašīnu Bauskā pa Pilskalna ielu, nebija piesprādzējies ar drošības jostu. Ņemot vērā teikto, tiesa uzskata, ka pieļautā neprecizitāte, norādot pārkāpto LAPK tiesību normu, neietekmē pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, jo no faktiskajiem apstākļiem un norādītās tiesību normas ir saprotama pieteicēja rīcībā konstatētā pārkāpuma būtība.

Vienlaikus lietā ir strīds par to, vai pieteicējs tiešām nebija piesprādzējies, līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai lietā ir pietiekami pierādījumi pārkāpuma faktam.

[5.3] Šajā lietā par pierādījumiem ir atzīstami un vērtējami: 1) paša pieteicēja kā pie atbildības sauktās personas sniegtie paskaidrojumi iesniegumā, pieteikumā tiesai un tiesas sēdē; 2) administratīvā pārkāpuma protokols; 3) abu policijas inspektoru dienesta ziņojumi, kuri LAPK 243.panta otrās daļas izpratnē uzskatāmi par citu personu paskaidrojumiem; 4) kā arī citi dokumenti – ziņas par pieteicēja pārkāpumu uzskaites punktu skaitu.

Izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus to savstarpējā sakarībā un kontekstā, tiesa par ticamiem atzīst un dod priekšroku tiem pierādījumiem, kas apstiprina pieteicēja vainu drošības jostas nelietošanā.

Pieteicējs pieteikumā noliedz, ka ar inspektoru būtu bijusi saruna par pārkāpumu uzskaites punktiem, taču, iepazīstoties ar inspektora *A.J.* 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā norādīto, tiesa konstatē, ka šis ziņojums ar

augstu detalizācijas pakāpi apraksta sarunu par uzskaites punktiem, ir precīzs (jautājumā par uzskaites punktu skaitu) un iekšēji saskanīgs. Līdz ar to ir apšaubāms pieteicēja apgalvojums, ka šāda saruna nav bijusi. Turklāt par tādu pašu pārkāpumu pieteicējs jau bija sodīts 2008.gada 11.jūlijā, tādēļ ir apšaubāms arī pieteicēja apgalvojums, ka par soda punktiem viņš uzzināja pēc mēneša, kad atnāca vēstule no Ceļu satiksmes drošības direkcijas.

Tāpat kritiski vērtējama pieteicēja norādītā nepieciešamība drošības jostu atsprādzēt, lai parādītu policijas inspektoram kravu. Kā pieteicējs norāda pieteikumā, inspektors pēc tehniskās apskates uzlīmes pārbaudes atgriezās un pajautāja, kādu kravu pieteicējs ved, savukārt pieteicējs uzrādīja pavadzīmes, bet tad inspektors jautāja, kāpēc pieteicējs brauc bez drošības jostas. No minētā izriet, ka pirms jautājuma par drošības jostu inspektors nebija izteicis rīkojumu kravu uzrādīt, bet jautājis tikai par kravas saturu. Līdz ar to pieteicējam nebija pamatota iemesla drošības jostu atsprādzēt, jo saskaņā ar CSN 39.8.punktu transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga (pierobežā) pieprasījuma.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde pamatoti ir konstatējusi LAPK 149.^{4}panta otrās daļas pārkāpumu (drošības jostas nelietošanu) pieteicēja rīcībā.

[5.4] No lietas apstākļiem izriet, ka par tādu pašu pārkāpumu pieteicējs jau bija sodīts 2008.gada 11.jūlijā, tātad gada laikā pārkāpums izdarīts atkārtoti, tādēļ, nosakot piemērojamo sodu, ir pamatota maksimālā soda apmēra izvēle.

[5.5] Tādējādi tiesa atzīst, ka Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde ir pieņēmusi tiesisku un pamatotu lēmumu un tas atstājams negrozīts.

[6] Par Spriedumu *J.Č.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot to atcelt.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[6.1] *J.Č.* 2009.gada 23.martā plkst.11.24 brauca ar drošības jostu un atvienoja to apstājoties. Pieteicējs nepiekrita pārkāpumam un atteicās parakstīt protokolu, bet policijas darbinieks paskaidroja, ka paraksts nozīmē, ka *J.Č.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB 793220 ir izlasījis, un teica, ka tas ir obligāti jāparaksta un ja ir sūdzības, tad jāraksta Bauskas policijas pārvaldei, ko *J.Č.* ir izdarījis 2009.gada 20.aprīlī. Līdz ar to *J.Č.* parakstu protokolā nevar vērtēt kā pierādījumu.

[6.2] *J.Č.* ar inspektoru nebija nekādas sarunas par soda punktiem.

[6.3] Pieteicējs norāda, ka lietā nav neviena tieša pierādījuma viņa izdarītā pārkāpuma faktam. Tiesa nepamatoti pieteicēja pozīciju ir vērtējusi kritiski.

[7] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīts, ka pieteicēja prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja, balstoties uz pieteikumā un apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[10] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. šī sprieduma [5] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[11] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie galvenokārt ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas veikto pierādījumu izvērtējumu. Apelācijas sūdzībā ir norādīts, ka tiesa ir nepareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un nepamatoti devusi priekšroku policijas darbinieku sniegtajām ziņām par lietas apstākļiem.

Apgabaltiesa turpmāk minēto apsvērumu dēļ šādus pieteicēja argumentus uzskata par nepamatotiem.

Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai atzītu pieteicēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Turklāt tiesa spriedumā motivējusi, kāpēc tā piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolam un policijas darbinieku dienesta ziņojumiem iepretim pieteicēja paskaidrojumiem (sk. šā sprieduma [5.3] punktu). Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi un novērtējusi visus lietā esošos pierādījumus (administratīvā pārkāpuma protokolu, pieteicēja paskaidrojumus, policijas darbinieku *A.M.* un *A.J.* dienesta ziņojumus, CSDD informāciju par *J.Č.* pārkāpumu uzskaites punktiem) un spriedumā atbilstoši APL 154.panta prasībām pamatojusi, kāpēc par ticamām atzītas administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieku ziņojumos norādītās ziņas, bet ne pieteicēja paskaidrojumi.

Apgabaltiesas ieskatā tas, ka tiesa lietā esošos pierādījumus vērtējusi citādāk nekā administratīvā procesa dalībnieks, nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka tiesa nav izpildījusi pienākumu pierādījumus izvērtēt pilnīgi, vispusīgi un objektīvi.

[12] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.012-S/21-09 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB793220) par *J.Č.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta otrās daļas, bet *J.Č.* sūdzību (pieteikumu) noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga